

Baaftande, slet ikke ere nogen christelig Sect, men staae aldeles uden for Christendommen; thi deres Samfund er, som de selv maa indrømme, fra 1830, medens Christendommen dengang var 1830 Aar gammel. Uden at indlade mig dybere derpaa, skal jeg derimod henvise til den ærede Interpellants Uttringer og formene, at Mormonerne her i Landet virkelig ikke have gjort saa stor Stabe. Jeg troer, at det er gaaet her som ellers, at det er de materielle Interesser, der er det Fremherfende, og at det er Lyften efter materielt Velvære, der har bevæget dem til at udsandre til Amerika, og at denne Lyft har ført noget aandeligt Liv med sig; der er forøvrigt virkelig slet ikke saa daarlige derovre, naar de først ere komne der. Hvad det angaaer, at de have enkelte Bestemmelser, som kunne synes at stride mod vore Love, s. Ex. at de billige Fleerkoneri, da har jeg deres Præsters egen Erklæring, afgiven under Vidners Paahør i en Samtale, jeg for 14 Dage siden har hørt med dem her i Byen, hvori de maatte tilstaae, at det var Tilfældet i deres Colonie. Men det vil jo ikke sige Andet, end hvad jeg maa tillade mig at oplyse den ærede Interpellant om, ogsaa tilstedes efter Jødernes Kirkeforstanders Mening; thi ifølge denne er det enhver Jøde tilladt, ikke blot i Danmark, men i hele Europa, at have 4 Koner, naar han blot kan forsørge dem og de Børn, han har avlet med dem, og det er ogsaa, som bekendt, en Tyrk tilladt at have flere Koner. Man maatte dog vel unde enhver Muhamedaner Religionsfrihed; thi, naar vi forlange, at vi skulle have Lov til at sende christne Præster over at prædike Christendommen blandt Muhamedanerne, saa er det en gammel christelig Regel: Hvadsomhelst I ville, at Andre skulle gøre mod Eder, det Samme skulle I gøre først mod dem; altsaa skulle vi først komme til Tyrkerne og sige: have I ikke Lyft til at sende nogle af Eders Præster over og forkynde Muhamedanismen hos os; thi saa ville vi sende vore Præster over til Eder. Det er Reglen for Religionsfriheden, saaledes, som jeg har forstaaet den, i dens billige og vide Udstrækning — og jeg troer ikke, at Noget kan indvende Noget derimod. — Det staaer ogsaa i Overensstemmelse med vor Grundlov, ifølge

hvilken Staten ikke har at see paa Andet, end at der ikke foretages Noget, som strider mod Sædelighed og den offentlige Orden; men det strider sandelig ikke mod Sædeligheden, om en Muhamedaner kom hertil med en 2—3 Koner (Jo! Jo!). Det strider meget mere mod Sædeligheden, hvad der skeer aabenbart især i visse Dele af Landet, at der er Karle, som have ikke blot 2—3, men maaskee 10—20 Koner, uden at de skulle være forpligtede til at ernære dem. Havde vi en Lov, som forpligtede en saadan Karl til fuldt at ernære baade de Koner, han har, og de Børn, han avler med dem, da vare vi slet ikke anderledes farne end dem, der tillade Fleerkoneri.

Lindberg: Jeg skal ikke følge den sidste ærede Taler i hans Betragtninger om Tyrketro og Fleerkoneri o. s. v., men blot henseholde mig til, at vi have en Paragraph i vor Grundlov, som tilfuger almindelig Religionsfrihed, tilfuger Enhver, som hører til det danske Folk, at kunne nyde alle borgerlige og politiske Rettigheder, uden Hensyn til, hvad Tro han bekjender sig til, — og det er aabenbart, at derpaa maae vi holde. Det kan aldeles ikke hjælpe, at det ene Religionspartie vil komme og erklære for det andet, at de ere Secterere eller Gale, det kommer aldeles ikke i Betragtning; thi, hvergang vi ville gøre dette gjældende, krænte vi vor Grundlov. Men, skjøndt Grundloven saaledes siger, at Folket skal have Religionsfrihed, saa er den dog aabenbar med Hensyn til Mormonismen bleven krænkede baade her og der i Landet; thi man har mødt dem her i Landet paa den Maade, som er omtalt, ved at slaae Ruder ind til dem i deres Forsamlinger o. s. v. Det gjør mig ondt, at den ærede Interpellant ikke omtalte dette og mindede om, at det havde været sømmeligt og anstændigt for den danske Regjering at straffe dem, som saaledes øvede Bold paa deres Medborgeres Huse, fordi deri øvedes en vis Gudsdyrkelse; thi Ret til fri Gudsdyrkelse maa Enhver have, naar vor Grundlov skal bestaae. Jeg skal heller ikke indlade mig paa at bedømme Mormonismen, men kun sige, at, saalange Mormonerne ikke krænte, hvad der hører til Sædelighed og god Orden, saa har Dyrigheden slet intet Andet med dem at be-